

6756

Радијски јасник

29.1.19. 1054

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Пвж 679/18
16.01.2019. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД ПАНЧЕВО

Прибавак: Лични багатом 21-01-2019Прибавачки: ПРИЛОГАДанас: дим. МАЊАК дим.Место: Сл. 11/17Документ: ПРИМЉЕНО

ПРИМЉЕНО:	04 ФЕВ 2019		
Орг. јед.	Ред.	Статус	Вредност
II	25-1463	414-11	

— БЕОГРАД —

29-2416

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Душке Илић, као председника већа, судије Биљане Суботић и судије Бранке Жеранић, као чланова већа, у поступку по предлогу предлагача „КОЛОС ВИСОКОГРАДЊА“ ДОО из Вршица, ут. Ђанила Киша бр. 10, кога заступа адвокат Владан Златић из Београда, а којим је трајно покретање стечајног поступка над стечајним дужником „VUMI“ ДОО из Вршица, Трг Константина Спајића 2/19, решавајући по жалби предлагача на решење Привредног суда у Панчеву Ст 11/17 од 05.10.2018. године, на седници већа одржаној дана 16.01.2019. године, донесо је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача, па се решење Привредног суда у Панчеву Ст 11/17 од 05.10.2018. године ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Панчеву одбијен је предлог предлагача за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „VUMI“ ДОО из Вршица и одређено је да трошкови поступка падну на терет предлагача.

Благо временом жалбом наведено решење из свих законом прописаних разлога побија предлагач, па предлаже да другостепени суд преиначи првостепено решење и отвори поступак стечаја над стечајним дужником или пак решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Жалбом се указује да је предлагач током целог поступка, а нарочито у свом поднеску од 20.09.2018. године детаљно образложи основ и висину дуга које стечајни дужник има према предлагачу, што по мишљењу жалиоца ни стечајни дужник својим чињеничним наводима не оспорава, па сматрајући да је предлагач овлашћени предлагач у смислу одредбе члана 55. Закона о стечају, укајује да је првостепени суд приликом доношења побијаног решења потренино применio наведену одредбу Закона о стечају, па који начин је учинио битну повреду одржавања поступка прописану чланом 374. став 1. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 7. Закона о стечају. Жалбом се указује да су контрадикторни наводи првостепене одлуке да предлагач није учинио вероватним статус свог свлашћеног предлагача јер није неспорно доказао да има потраживање према стечајном дужнику.

Одговором на жалбу побијају се наводи жалбе са предлогом да другостепени суд потврди првостепено решење. Истовремено се указује да у току првостепеног поступка предлагач није доказао основаност предлога, нити својство повериоца.

Испитујући побијано решење сходном применом одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 402. истог закона, а на основу одредбе члана 7. став 1. Закона о стечају, Привредни апелациони суд налази да је жалба предлагача неоснована.

Према стању у списима произилази да је предлагач „Колос Високоградња“ доо из Вршица дана 18.10.2017. године првостепеном суду поднео предлог за отварање стечајног поступка према Предузећу „Вуми“ доо Вршац, позивајући се на одредбе члана 11. став 2. тачка 1. Закона о стечају. У предлогу је предлагач навео да су рачуни стечајног дужника у непрекидној блокади дуже од три године чиме је наступио стечајни разлог трајније неспособности плаћања, а уз предлог је доставио потврду ИБС од 19.05.2016. године из које произилази да је укупно дуговање стечајног дужника 11.882.878,22 динара. Из садржине предлога закључује се да предлагач истиче да према стечајном дужнику има потраживање од 42.664.098,50 динара по основу Пете привремене ситуације 04.07.2014. године, рачуна 08/14 од 04.07.2014. године и окончане ситуације од 31.03.2016. године. Првостепени суд је решењем од 20.10.2017. године покренуо претходни стечајни поступак, одредио предујам трошкова у износу од 50.000,00 динара и обавезао предлагача да исти плати у року од 5 дана. Наведеним решењем сдрећена је и мера обезбеђења именовањем привременог стечајног управника Светлане Пандуровић из Панчева. Стечајни дужник оспорио је наводе из предлога те суштински оспорио предлагачу статус повериоца стечајног дужника, указујући да се пред Привредним судом у Београду водио парнични поступак по тужби тужиоца Предузећа „Термомонт“ доо Београд, против овде стечајног дужника, а ради паплате износа које је Предузеће „Термомонт“ доо потраживало од стечајног дужника, по основу уговора о преносу потраживања закљученим са предлагачем.

Из стања у списима даље произилази да је између Предузећа „Термомонт“ доо из Београда као пријемника и Предузећа „Колос Високоградња“ доо из Вршица као повериоца, дана 22.08.2014. године закључен уговор којим је „Колос Високоградња“ Предузећу „Термомонт“ уступило потраживање према овде стечајном дужнику Предузећу „Вуми“ доо из Вршица, и то потраживање по основу Пете привремене ситуације од 04.07.2014. године. Прве привремене ситуације од 12.07.2011. године, као и на име рачуна број 08/14 од 04.07.2014. године, а ставом два истог уговора је констатовано да поверилац, овде предлагач, своја потраживања уступи пријемнику, Предузећу „Термомонт“ за износ дуга по уговору 937/12 од 22.10.2012. године а који износи 31.027.514,43 динара. Такође из стања у списима произилази да је у том парничном поступку пред Привредним судом у Београду, дана 09.02.2017. године донета пресуда која је стекла својство правоснажности, односно потврђена је другостепеном одлуком, а којом је одбијен тужбени захтев Предузећа „Термомонт“ да се обавеже Предузеће „Вуми“ доо из Вршица да му на име дуга по основу пете окончане ситуације од 04.07.2014. године, прве привремене ситуације од 12.07.2011. и рачуна број 08/14 од 04.07.2014. године плати утужени износ. Из образложења наведене пресуде првостепени суд закључује да није могао са сигурношћу да утврди да је Привредно друштво „Колос Високоградња“ имало потраживање према туженом преко 45.000.000,00 динара по основу наведене две ситуације и рачуна, те да се из наведеног може закључити да ни овде ни тужилац „Термомонт“ доо, није доказао да је по уговору о уступању потраживању закљученог са „Колос Високоградњом“ наведено потраживање стекло. Такође се из образложења наведене правоснажне одлуке закључује да је Предузеће „Вуми“ „Колос Високоградња“ и „Термомонт“ закључили

уговор у којем су солидарни обvezници плаћања износа од 200.000,00 евра Предузеће „Вуми“ и „Колос Високоградња“ према Предузећу „Термомонт“, као и да је Предузеће „Вуми“ један део наведеног износа већ исплатило Предузећу „Термомонт“, а остали су у обавези за преостали износ.

Из стања у списима произилази да је предлагач „Колос Високоградња“ уз предлог доставио и окончану ситуацију сачињену дана 31.03.2016. године, а по основу грађевинских радова изведенih на вишепородично стамбеном објекту у Вршицу ул. Стеријина број 125., по основу Уговора о грађењу са инвеститором „Вуми“ из Вршица, те је иста потписана и оверена од стране ДОО „Колос Високоградња“ и надзорног органа, као и да на основу наведене окончане ситуације овде „Колос Високоградња“ од Предузећа „Вуми“ потражује износ од 22.713.741,58 динара. Из стања у списима произилази да је дана 07.03.2016. године Предузеће „Вуми“ сачинило коначни обрачун за радове извршене на више породичној стамбеној згради у Вршицу ул. Стеријина број 125., те је иста потписана од стране надзорног органа и инвеститора Предузеће „Вуми“ Вршац, као и финансијске комисије коју чини „Екопром лајв“ Вршац и два физичка лица, а наведеним коначним обрачуном Предузеће „Вуми“ потражује повраћај од „Колос Високоградње“ по основу више плаћеног износа од 32.545,66 евра, на име изведенih радова по истом уговору. По основу наведеног Уговора о грађењу издата је од стране предлагача и Пета привремена ситуација наведена у предлогу.

Одлучујући по предлогу предлагача „Колос Високоградња“, првостепени суд је решењем Ст. 11/17 од 10.11.2017. године отворио поступак стечаја над Предузећем „Вуми“ налазећи да је предлагач учинио вероватним постојање свог потраживања и статус овлашћеног предлагача, те да су испуњени и остали стечајни разлози прописани чланом 11. став 2. тачка 1. Закона о стечају.

Решавајући по жалби стечајног дужника Привредни апелациони суд као другостепени, одлуком ПвЖ. 565/17 од 10.01.2018. године укинуо је првостепено решење и списе предмета вратио првостепеном суду на поновни поступак указујући да је првостепени суд у обавези да утврди да ли је поднет предлог уредан, да ли је поднет од стране свлашћеног предлагача, и указујући да је дужан водити рачуна да ли потраживање потиче из изврше или веродостојне исправе, а што је све од утицаја на примену члена 12. Закона о стечају, као и да ли предлагач има доспело потраживање, па тек иако тога утврдити постојање евентуално стечајног разлога на који се позива предлагач.

У подврзљеном поступку, на рочничу ради испитивања услова за отварање поступка стечаја одржаним пред првостепеним судом дана 09.02.2018. године, стечајни дужник предао је суду доказ да је Предузеће „Термомонт“ доо, закључењем уговора са Миланом Смољановићем из Вршица и Санђом Ристић из Београда дана 22.12.2017. године, своје потраживање стечено према овде стечајном дужнику од предлагача „Колос високоградња“, а које стечајни дужник има по основу уговора број 937/12 од 22.10.2012. године, у износу од 4.821.091,51 динар, а на основу пресуде Привредног суда у Београду II. 5818/14 од 09.02.2017. године и потраживање у износу од 9.682.315,20 динара, а које потраживање у поступку принудне наплате по меницама, уступио, односно продао наведеним купцима за уговорени износ. Наведени уговор оверен је код Јавног потара.

Првостепени суд је решењем Ст 11/2017 од 02.03.2017. године поступак стечаја над стечајним дужником отворио.

Решавајући по жалби стечајног дужника Привредни апелациони суд као другостепени, решењем ПвЖ 246/18 од 13.05.2018. године укинуо је решење Ст 11/2017 од 02.03.2017. године и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак са налогом да првостепени суд утврди да ли предлагач има статус повериоца према

стечајном дужнику, да ли је своје потраживање учинио вероватним, па тек након утврђење наведене чињенице утврди постојање стечајног разлога.

У поновном поступку првостепени суд је решењем Ст 11/2017 од 22.06.2018. године покренуо претходни стечајни поступак над стечајним дужником. У претходном поступку предлагач је доставио налаз и мишљење судског вештака економско-финансијске струке Новака Савановића, сачињеног дана 16.07.2018. године, по налогу предлагаča, са задатком да се утврди околност и висина потраживања повериоца према дужнику. Из достављеног налаза, произилази да су предмет вештачења су били међусобни пословни односи по основу Уговора о извођењу радова-градњи, и то на изградњи стамбеног објекта у улици Стеријина бр. 25 у Вршцу на катастарској парцели бр. 9022/1, закључен дана 20.04.2010. године између предлагаča и стечајног дужника, па је судски вештак дао мишљење да стечајни дужник према предлагаču на име изведенih радова по наведеном уговору дугује износ од 358.467,61 еур. Решењем Ст 11/2017 од 26.07.2018. године одбијен је предлог предлагаča за одређивање привремене мере забрињења располагање имовином стечајног дужника у циљу промене именског положаја стечајног дужника.

У поновљеном поступку стечајни дужник је оспоравао статус повериоца предлагаča наводећи да он није учинио вероватним своје потраживање, оспорио је достављен налаз и мишљење, јер је исти сачињен од стране вештака економско-финансијске струке, а да се претходно вештак није осврнуо на вештачење дато од стране вештака Грујин Владимира и Ђирић Милорада, сачињеног за потребе парничног поступка који је текао, а који су вештаци грађевинске струке, а посебно ито приликом сачињавања наведеног налаза вештак није имао у виду и документацију коју поседује стечајни дужник. Стечајни дужник је такође поновио да статус повериоца оспорава предлагаču и из разлога што је исти закључио Уговор о преносу потраживања за Термомонт ДОО из Београда, те да је управо потраживање за које наводи и у овом предлогу, а на основу уговора о извођењу радова пренео на Термомонт, а које потраживање стечајни дужник и извршио односно платио. Такође је оспорио окончану ситуацију, започињену без присуства стечајног дужника као једнострани акт, па и потраживање на основу истог. Такође је навео да је потраживање предлагаča фиктивно, да исто иако је обухваћено грађевински окончаним ситуацијама није обухваћено у обиму у које је стварно изведено, а истовремено је стечајни дужник радове које је предлагаč обавио и платио компензацијама, преко добављача и пасијама.

У поизвљеном поступку предлагаč је остао у свему код предлога указујући да је дати налаз з мишљење вештака економско-финансијске струке Новака Савановића објективно стручан и прецизан, да је исти сачињен на основу података из самог уговора о бр ју квадрата у односу на уговорену градњу, те уговорене цене за изведене грађевинске радове, а на основу записника о извршеном мерењу потписаних од стране обе уговорне стране. Оспорио је наводе стечајног дужника у вези са током и изведеним доказима у предмету пред Привредним судом у Београду П 5818/14, по тужби Привредног арбитража „Термомонт“ ДОО из Београда против овде стечајног дужника, а у ком поступку је стечајни дужник и негирао постојање станова бр. 21 и 22 који се налазе у потклоњу, те је оспорио извођење доказа вештачењем у наведеном поступку, указујући да је исто сачињено по налогу стечајног дужника. Предлагаč је такође указао да је у наведеном поступку пред Привредним судом у Београду П 5818/14 стечајни дужник као тужени указао да је уговор о уступању између тамо тужиоца Предузећа „Термомонт“ и овде предлагаča раскинут, а које наводи истовремено предлагаč и потврђује указујући да је привредном арбитражу Термомонт у том смислу упутио и доније дана 08.05.2015. године. Такође указује на постојање свих стечајних разлога, па

је остао код свог предлога да му је стечајни дужник дужан преко 358.000,00 евра на име **неплаћених** а извршених радова на објекту Стеријиној 125 у Вршицу.

Стечајни дужник је оспорио све наводе предлагача у поновљеном поступку и указао да је тужбени захтев привредног друштва „Термомонт“ у парници пред Привредним судом у Београду правноснажно окончан и одбијен као неоснован јер искључивс из разлога што тамо тужилац није доказао да је „Колос Високоградња“ имала потраживања према стечајном дужнику па је предложио да суд предлог одбије.

Првостепени суд је ценећи чињеницу да предлагач свој предлог заснива на потраживању по основу Пете привремене ситуације, рачуна 0814 и окончане ситуације од 31.03.2016. године, а која је иначе потписана само од стране предлагача као извођача радова и дипломираниог грађевинског инжењера, а без потписа надзорног органа и стечајног дужника као инвеститора, а на име изведенih радова у стамбеној згради у Еришцу, Стеријина 125, као и да је Уговором о уступању потраживања закљученим дана 22.08.2014. године између Привредног друштва „Термомонт“ из Београда као пријемника и овде предлагача као преносиоца предлагач своје потраживање према стечајном дужнику у износу од 45.751.542,04 динара, по Петој, Првој привременој ситуацији и окончаном рачуну пренео, а све ради измирења своје обавезе према Уговору број 937/12 од 22.10.2012. године. Приликом доношења побијаног решења првостепени суд је такође имао у виду да је стечајни дужник доставио доказ да је и предлагачу и предузећу „Термомонт“ вршио плаћање у укупном износу од 612.271,19 евра, што је по мишљењу стечајног дужника претплата за износ од преко 32000,00 евра. Првостепени суд је имајући у виду чињенично стање из којег произилази да је предузеће привредно друштво „Термомонт“ из Београда дана 22.12.2017. године уступило односно продао своје потраживање које је имао према овде стечајном дужнику, на основу уговора закљученог са предлагачем, купцима Смољановић Милану и Ристић Сањи и то у једном делу, као и да је привредно друштво Термомонт на основу прибављених меница стечајног дужника блокирао и рачун предлагача.

Првостепени суд је крећући се у границама диспозиције предлагача, испитујући испуњеност разлога који је у предлогу наведен, а претходно ценећи питање активне легитимације предлагача, ценећи све предложене и достављене доказе, па и налаз и мишљење вештака Новака Савановића, налазећи да је сачињен у складу са правилима струке, али без могућности и доказа да је венитак обухватио целокупну неопходну документацију из пословног односа, ценио да предлагач није у току поступка неспорно доказао да је имао потраживање према стечајном дужнику, па који начин није учинио вероватним статус овлашћеног предлагача.

Првостепена побијана одлука је правила и законита, те је другостепени суд мишљења да су наводи жалбе неосновани из следећих разлога.

У конкретном случају овде предлог је поднет од стране Предузећа „Колос Високоградња“ доо из Вршица, према наводима предлога предлагач има потраживања према стечајном дужнику по основу Пете привремене ситуације, рачуна 08/14 и окончане ситуације а која представља веродостојну исправу која није оверена од стране стечајног дужника већ само од стране издаваоца, односно предлагача. Но наводима предлога постоји потраживање предлагача у износу од преко 42.000.000,00 према стечајном дужнику, рачуни стечајног дужника су блокирани дужи временски период од три године, па је на тај начин испуњен стечајни разлог трајније неспособности плаћања. Поверилац у својству предлагача дужан је уз предлог, и у току претходног поступка испитивања услова за отварање поступка стечаја, доставити документацију, односно доказе, у прилог врете основа и висине свог потраживања према стечајном дужнику. У конкретном случају од стране стечајног дужника истакнут

је приговор да предлагач нема својство повериоца према стечајном дужнику, да је он наведен потраживања према стечајном дужнику уступио Предузећу „Термомонт“ а по закључешом уговору и то по основу Пете привремене ситуације, Прве привремене ситуације и рачуна 08/14, те је стечајни дужник у току претходног поступка доставио и налаз и мишљења на околност да стечајном повериоцу односно овде предлагачу не дугује. Такође је стечајни дужник истакао тврђу да је заједно са Предузећем „Колос Високоградња“ закључио Уговор о позајмици са Предузећем „Термомонт“ из Београда, а којим се суштински „Колос Високоградња“ и „Вуми“ позајмили од Предузећа „Термомонт“ 200.000,00 евра, а који износ је Предузеће „Вуми“ закључно са 21.08.2015. године исплатио у износу од преко 155.000,00 евра, те је на тај начин стекао потраживања према овде предлагачу, као другом солидарном дужнику из поменутог уговора о позајмици у висини од преко 70.000,00 евра. Такође из стања у списима произилази и да је стечајни дужник из истог пословног односа, Уговора о грађењу где је инвеститор био стечајни дужник „Вуми“ из Вршица, а предлагач „Колос Високоградња“ извођач, сачинио окончану ситуацију, потписану од стране стечајног дужника, којом он потражује повраћај од „Колос Високоградње“ по основу више плаћеног износа од 32.545,66 евра, на име изведених радова.

Битња чињеница за одлучивање по предлогу предлагача представља оцена првостепеног суда да ли је поверилац учинио вероватним постојање свог потраживања према стечајном дужнику, обзиром да таква оцена утиче на његов статус овлашћеног предлагача.

Правилна је одлука првостепеног суда да на активну легитимацију овде предлагача утиче чињеница да ли је исти доказао статус повериоца према стечајном дужнику. Другостепени суд указује да је предлагач у стечајном поступку дужан учинити вероватним постојање свог потраживања а не и неспорност истог.

Правилна је оцена првостепеног суда да се стечајни поступак води у диспозицији воље предлагача, те да суд се креће у границама диспозиције предлагача, испитујући ње само испуњеност стечајног разлога који је у предлогу наведен већ и основ потраживања које предлагач наводи, а на основу ког основа и тврди да има потраживање према стечајном дужнику, а које је дужан учинити вероватним.

Имајући у виду чињеницу да у конкретном случају стечајни дужник оспорава статус повериоца предлагачу, а из утврђеног чињеничног стања произилази да је потраживање то основу Прве, Пете привремене ситуације и рачуна 08/14 од 04.07.2014. године предлагач уступио на основу Уговора о уступању потраживања 22.08.2014. године привредном друштву „Термомонт“ ДОО из Београда, те да је правноснажном одлуком Привредног суда у Београду П 5818/14 од 09.02.2017. године одбијен тужбени захтев привредног друштва „Термомонт“ којим је тражио исплату наведеног потраживања од стечајног дужника управо из разлога што суд није могао са сигурношћу утврдити да преносилац потраживања, привредно друштво „Колос Високоградња“ ДОО из Вршица, овде предлагач, има потраживање према туженом, стечајном дужнику у износу од преко 45.000.000,00 динара по петој и првој привременој ситуацији као и по рачуну 08/14, а што утиче на постојање потраживања преносионаца према стечајном дужнику, то је другостепени суд мишљења да поверилац по основу Пете привремене ситуације и рачуна 08/14, наведених у предлогу, није у довољном степену учинио вероватним да има потраживање према стечајном дужнику.

Из стања у списима такође произилази да је окончана ситуација на основу које је истакнуто ове предлог за покретање стечајног поступка од 31.03.2016. године, потписана од стране предлагача као извођача радова и подизвођача, а да није потписана од стране надзорног органа инвеститора, овде стечајног дужника, па како наведено потраживање стечајни дужник и оспорава у овом поступку достављајући

доказе да је наведено потраживање измирио, то је такође другостепени суд мишљења предлагача да није у довољном степену учинио вероватним да има потраживање према стечајном дужнику.

Другостепени суд налази за битним указати да се у стечајном поступку, као ванрасправном поступку, не може доказивати спорност и неспорност потраживања које предлагач истиче да има према стечајном дужнику а које му није измилено, већ је довољно да предлагач докаже вероватност постојања тог потраживања, са извесношћу њене утуживости. Оцену вероватности потраживања предлагача цени стечајни судија према стаљу у списима предмета. Како у конкретном случају, стечајни предлагач истиче потраживање према стечајном дужнику по три основа, од која је потраживање по два основа закључењем уговора пренео на треће лице привредно друштво „Термомонт“ ДОО Београд, а које је након тога део тог потраживања пренео на четврта лица, а део потраживања по основу трећег основа није учинио вероватним, обзиром да стечајни дужник оспорава веродостојност односно указује на фиктивност наведених основа потраживања, достављајући доказе да је све изведене радове стечајном предлагачу и платио по основу закљученог уговора о извођењу радова, то другостепени суд прихвата оцену првостепеног суда да у конкретном стечајном поступку, предлагач није учинио вероватним свој статус овлашћеног предлагача, самом чинењицом што није учинио вероватним постојање свог потраживања. Отварање прступка стечаја производи одређене правне последице које настају у односу на стечајног дужника, те из тог разлога пунжно да предлагач учини вероватним постојање свог потраживања, па тиме и статус овлашћеног подносиоца прелога, са степеном вероватноће која у сваком конкретном случају, а у зависности од навода стечајног дужника оцењује поступајући првостепени суд.

Другостепени суд је ценио да је правилна одлука првостепеног суда да се у овом поступку може користити налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке Новака Савановића, те при чињењици да првостепени суд није ни спорио да је он сачињен у складу са правилма струке али имајући у виду да вештаку није била доступна целокупна неопходна документација, правилно ценио да се у том случају наведени налаз не може користити у циљу доказивања постојања вероватности предлагачевог потраживања према повериоцу.

Неосновани су наводи жалбе којима се указује да је уговор о уступању закључен између Термомонта и предлагача раскинут још у току 2015. године, обзиром да је управотуговорима у току 2017. године привредно друштво „Термомонт“ део тог потраживања које је стекло на основу уговора закљученог са овде предлагачем и пренело трећим лицима. На другачији закључак не упућује достављен допис овде предлагача из 2015. године, упућен „Термомонту“ којим раскида поменути уговор, обзиром да је очигледно таква врста изјаве није произвела правно дејство, јер се о стеченом потраживању „Термомонта“ расправљало у наведеном парничном поступку, а предлагач није доказао да је водио било какав поступак у вези са датом изјавом или евентуалним покупајем да наплати своје потраживање од стечајног дужника.

Неосновани су и жалбени наводи којима указује да је у поступку вештачења од стране вештака Новака Савановића, у стечајном поступку као ванрасправног коришћена са релевантна документација, обзиром да је то вештачење обављено без присуства стечајног дужника, без могућности да достави било какву документацију, а по предлогу самог предлагача.

Из свих наведених разлога у овом решењу, другостепени суд је ценећи наводе жалбе неоснованим, а налазећи да је првостепена одлука лонета и без битне повреде одредаба парничног поступка на које се жалбом указује, ценећи да је побијана одлука јасна, образложена, да су за исту дати разлози коју у целости прихвата и другостепени

суд, те да је донета уз правилну примену одредбе члана 55. Закона о стечају, из којих разлога је применом одредби члана 401. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 390. Закона о парничном поступку потврдио као правилну и закониту.

БС/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Душка Илић, с.р.

За тачност отправка

